

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXXI. ročník

číslo 7–9/červenec–září 2025

VÍTEJTE!

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

Neděle	9.30	bohoslužby (1. neděle v měsíci rodinné, 3. neděle sv. večere Páně)
	14.00	bohoslužby „ <i>Společenství Kristovo</i> “
Pondělí	18.00	křesťanství (setkávání všech zvědavých, 2. pondělí v měsíci)
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení nábožensky vzdělávací knihy
Středa	17–18	práce na skalce + posezení u kávy (od jara do podzimu)
	18.00	biblická hodina
Pátek	16–18	mladší i starší dorost a odrost
	18.30	mládež
Sobota	9–14	Siloe – pomoc lidem bez domova (1. a 3. sobota v měsíci)

DALŠÍ INFORMACE na předposlední straně časopisu

Obsah

Editorial	3	Tábor Pecka YMCA Braník	14
Staršovstvo	4	Sborová dovolená	17
Zápis z 861. schůze 1. 9. 2025		pohledem M. M.	17
Rekonstrukce fary	5	pár řádků od Zd. Klinkovské ..	20
Branka	6	26 střípků, Zuzka Pavlíková ...	21
Brankou s hlavami (po)mazanými		Mládežnický puťák	24
Letní puťáček	9	do Slovinska	
Lištičko, liš...		Za Zdenou Salivarovou	26
Mládežová cyklovoda	11	s úctou a obdivem	
YMCA Braník		Kontaktní informace, tiráž	27
Malý tábor YMCA Braník	12		

EDITORIAL

Milí bratři a sestry,

zdravím po prázdninách a vítám vás u nové Brány! V aktuálním čísle se budete moci dočíst především o letních akcích, které proběhly v rámci našeho sboru (většina z nich pod hlavičkou YMCA Braník). A že jich nebylo málo!

Já sama jsem se už po osmnácté zúčastnila tábora Pecka (šestkrát jako účastník, a poté jako vedoucí), a opět to pro mě i přes náročnost vedoucování bylo hezké a přínosné. S dvěma dětmi už je to složitější, prarodiče střídavě hlídali staršího a mladšího synka, kteří se nám na táboře vystřídali, abychom tam měli vždycky jenom jednoho a byli také k něčemu platní. Zúčastnili jsme se prvních osmi dní, kdy každý den často i několikrát pršelo, zajímavé však bylo, že program to nenarušilo skoro vůbec. Konkrétně já jsem s dětmi vyráběla trika kombinací sypané a vázané batiky, korálky z papíru, uvařila s dětmi (jako všichni skupinovní vedoucí) pár obědů a večeří nebo třeba během narnijských Vánoc zdobila perníčky a připravovala nepečené cukroví. Hrála na kytaru, zpívala a hodně chytala po tábořišti našeho malého Beníka a neustále mu domlouvala, aby nepouštěl šťávu z kohoutku v jídelně. To ho tedy bavilo neskutečně. ☺ Tak to bylo jen krátce z pohledu jednoho vedoucího, více o táboře pro starší děti si můžete přečíst v článku od účastnice Carly.

Také jsme se letos (to tedy teprve podruhé) zúčastnili sborové dovolené a musím říct, že jsem byla nadšená! Chválím organizátory za výběr místa, protože ubytování bylo skvělé a okolí nádherné! Jako milovnice přírody a dobrého jídla jsem ocenila jednak všudypřítomné krásné výhledy, jednak výborné snídaně i večeře. Domácí kváskový chléb, kvalitní med, výborné koláče... Cappuccino, které si mohl člověk objednat na baru, by mohli z fleku nabízet v pražské výběrové kavárně. K tomu krásná vnitřní dětská herna i venkovní hřiště, kde si všechny děti společně hezky vyhrály.

Tak to zase jen stručně, o zkušenostech dalších účastníků se můžete dočíst v několika článcích v časopise.

Kromě článků o akcích také neopomeňte text o rekonstrukci fary, aktuálním tématu našeho sboru.

Přeji vám všem dobrý vstup do nového školního roku a krásné čtení,

Eva Friedrichová

STARŠOVSTVO

Zápis z 861. schůze 1. září 2025

Schůze staršovstva s pořadovým číslem 862 se konala 1. září. Přítomni byli Michaela Mazná, Jan Zvánovec, David Slabý, Lukáš Drápal, Lubor Kolář, Jana Stralczyňská, Tomáš Plhák, Alena Heřmanová, David Nečil, Tomáš Bedrník a Tadeáš Friedrich, omluvena byla Lída Holá a Ivka Jungwirthová.

Po biblickém úvodu Tadeáše Friedricha na téma zanedbávání společných shromáždění jsme volili předsedu staršovstva. Ani nikoho nepřekvapí, že jím byl opět zvolen Jan Jeroným Zvánovec. Místopředsedou se stal David Nečil.

Po roce se schůze účastnil už jen jako host náš milý bývalý administrátor Tomáš Trusina, který se s námi byl rozloučit a podělit o cenné postřehy jak ohledně staršovstva, tak i našeho sboru. Děkujeme Tomášovi za jeho roční službu u nás.

Zmizelá umělecká díla po Rejchrtových, po kterých jsme před prázdninami pátrali, zřejmě někdo z fary ukradl. Došlo totiž k dalšímu vloupání, při kterém zmizela mj. motorová pila. David Nečil okna fary, kterými se tam nezvaný host dostal, zabezpečil a vyměnil zámky u vrat. Zbylá díla budou vystavena v apsidě koncem října.

Velkou část večera nám zabrala diskuze ohledně rekonstrukce fary. Zvenku to tak nevypadá, ale děje se toho poměrně dost – bylo vypsáno výběrové řízení na rekonstrukci, faru navštívilo několik oslovených firem a synodní rada udělila souhlas s rekonstrukcí. Více detailů se dozvíte na sborovém shromáždění, které chystáme na říjen. V termínech 14. a 21. září budou neformální schůzky (jedna v kostele, druhá na faře), kde bude více prostoru na hlubší diskuzi.

Z probíraných provozních záležitostí stojí za zmínku facebooková stránka sboru, o níž se aktuálně stará Tadeáš Friedrich, který také ocení tipy na branické akce, jež by tam šly vyvěsit.

Schůzi jsme zakončili písní a modlitbou kolem 21.30.

zapsal Lubor Kolář

REKONSTRUKCE FAŘY

Na faře se stále nepracuje, ale přesto se toho od mimořádného sborového shromáždění stalo dost. Zde to shrnu jen velmi stručně.

Projektant Ladislav Matkovský se svými spolupracovníky dokončili projekt včetně výkazu výměr a přesnějšího odhadu rozpočtu zhruba k půli června.

Staršovstvo pak mělo mimořádnou schůzi, na které řešilo otázku financování a na základě upřesněných čísel se začalo více přiklánět k variantě prodeje barrandovského bytu.

Připravený projekt jsme já, Tomáš Trusina a David Nečil po předchozí komunikaci s vedoucím projektového oddělení Ústřední církevní kanceláře Petrem Mokřejšem prezentovali synodní radě na jejím zasedání 16. července a synodní rada náš rekonstrukční záměr schválila.

Od Tomáše Fendrycha, člena seniorátního výboru, který nám bude dělat technický dozor, jsme dostali seznam firem, které doporučil oslovit k výběrovému řízení.

Připravili jsme výběrové řízení, některé z firem oslovili a pak pro ně jednotlivě organizovali prvotní seznamovací schůzky na faře.

Od oslovených firem nyní očekáváme jejich nabídky, které by měly kromě položkových rozpočtů zahrnovat i jejich modifikace návrhu harmonogramu prací a jimi nabízené smluvní podmínky.

Protože od doby mimořádného sborového shromáždění v červnu jsme získali výrazně víc informací k zodpovědnému rozhodování, domnívá se staršovstvo, že je vhodný čas svolat další mimořádnou sborovou schůzi, a to na neděli 5. října.

Její hlavní bodem bude schválení aktualizovaných parametrů rekonstrukce, kde nás zřejmě čeká buď navýšení celkového rozpočtu, nebo zrušení či odložení některých položek, a diskuse o budoucím prodeji barrandovského bytu.

A protože materiálů k seznámení je dost a je i dost možných diskusních témat, udělali bychom předtím ještě dvě nedělní méně formální setkání – jedno 14. a druhé 21. září. Pravděpodobně jedno v kostele, kde můžeme hromadně promítat materiály, a jedno přímo na faře, kde si lze prohlédnout reálie.

Jeroným Zvánovec

BRANKA

Brankou s hlavami (po)mazanými

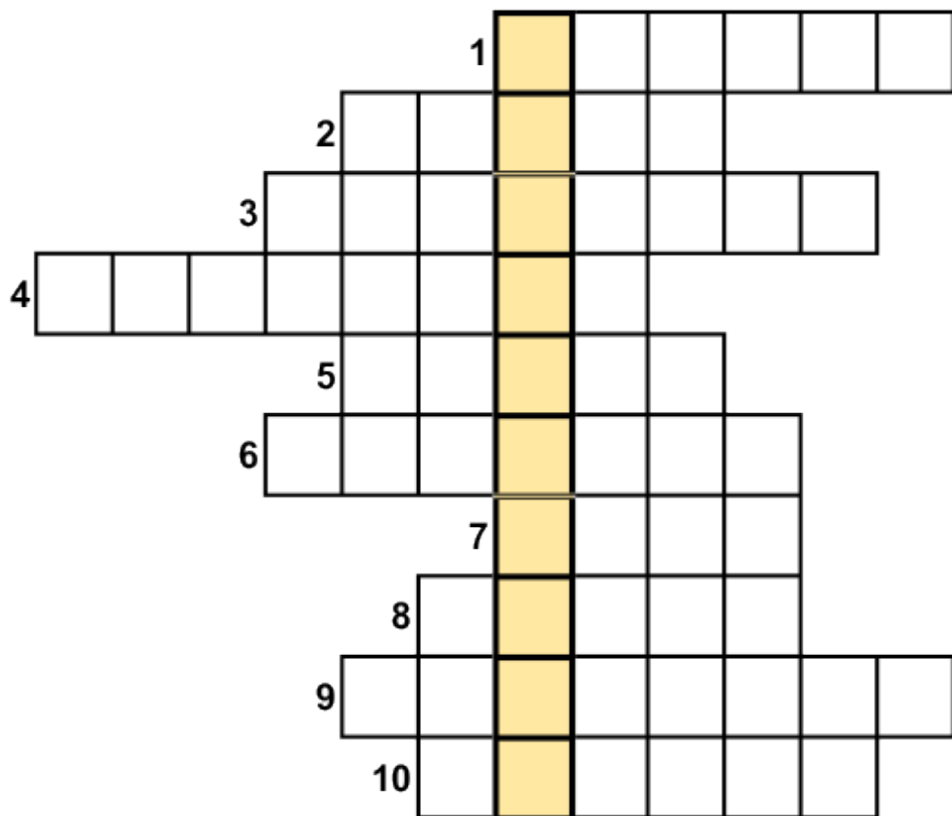
Milí čtenáři,

o prázdninách sice nedělní škola v našem sboru není, ale na všech sborových letních akcích dbáme na to, aby bylo o dětskou duchovní stravu postaráno. Sborová dovolená nebyla výjimkou. Moc děkujeme Verunce a Klárce, které si večerní programy pro děti letos vzaly na starost a na příbězích izraelských králů dětem ukazovaly, jak to vypadá, když někdo „činí, co je dobré v Hospodinových očích“ (to je radost pohledět, věřte mi), a jak to dopadá, když „činí, co je v Hospodinových očích zlé“ (špatně, co si budeme povídat).

Otázky týkající se izraelských králů byly také součástí orientačního běhu, který Verunka k mé veliké radosti rovněž připravila. Některé byly pěkně zapeklité. (Bratr Heřman nám osvětlil – nebo Verunce vytmavil? –, že i zdánlivě snadné „Čím zabil David Goliáše?“ je pěkný oříšek.) Já se ale zastavím zrovna u té, která měla odpověď nad slunce jasnější. „Který izraelský král neměl žádnou chybu?“ I děti z mladší nedělký obvykle odpoví správně na otázku, který člověk byl jako jediný bez hříchu. A ve starší nedělce se vždycky najde někdo, kdo ví, co znamená zkratka INRI na Ježíšově kříži.

Takže jednoho (a jediného) dokonalého krále bychom měli. Jak to vypadá, když vládne? Nejedno podobenství začíná slovy „s královstvím nebeským je to, jako když...“. Vzpomenete si na nějaké? Mně se poslední dobou často vrací to, kde „se jeden král rozhodl vyžádat účty od svých služebníků. Když začal účtovat, přivedli mu jednoho, který byl dlužen mnoho tisíc hřiven.“ Asi víte, že král se nad dlužníkem smiluje a celý ten obrovský dluh mu odpustí. On to ale, zdá se, nějak nepochopí a ze svého kolegy se nemilosrdně snaží vydřít podstatně menší sumu (v porovnání s jeho vlastním právě prominutým dluhem až zanedbatelně malou).

To se bohužel až příliš často stává i nám. Chováme se, jako bychom tu Boží milost nepochopili, neuvěřili jí, báli se, že na nás ten náš dluh ještě někdo vytáhne, a tak bude lepší pro jistotu aspoň něco vytlout z těch, kdo dluží nám. Já ale věřím, že když si opravdu a pořádně uvědomíme a prožijeme, že Bůh je král, který se slitovává, a že každý z nás skutečně je tím velikým dlužníkem, kterému bylo mnoho odpuštěno, naučí nás to být také milosrdní a velkorysí. Dojde nám, že si můžeme dovolit ten luxus odpustit. Druhým i sobě. Platí za nás totiž někdo jiný. Tím (a nejen tím) se každý z nás může stát živou ukázkou toho, že „všechno mohu v Kristu, který _ _ _ _ _“.

LEGENDA:

- 1) Chizkijášův syn, asi nejhorší izraelský král, podporoval modloslužbu, vlastní děti obětoval Molekovi.
- 2) Hospodinův prorok v době vlády krále Achaba.
- 3) Co si Šalomoun přál dostat od Boha?
- 4) Judský král, který dělal dobré věci a byl zázračně uzdraven. (Stavitel tunelu.)
- 5) Dobrý, hudebně nadaný král, vítěz nad Goliášem.
- 6) Achabova nechvalně proslulá manželka.
- 7) První izraelský král.
- 8) Manželka krále Davida, Saulova dcera.
- 9) Davidův syn a následník, stavitel chrámu a autor biblických přísloví.
- 10) Po smrti Šalomouna se země rozdělila na dvě části: Severní Izrael a...

Alžběta Slabá

LETNÍ PUŤÁČEK – LIŠTIČKO, LIŠ...

Od 13. do 15. června 2025 se konal puťáček mladšího dorostu s názvem Lištičko, liš... Téma výpravy bylo inspirováno známou pohádkou o Budulínkovi. Děti v roli malých lišek se pod vedením maminky lišky nejprve snažily vysvobodit nespokojeného Budulínka od pravidel a zákazů, které nesměl u babičky a dědečka porušovat. Prvotní nadšení ze získání nového kamaráda však rychle skončilo, protože se maminka liška začala domnívat, že to pro Budulínka není nejlepší. Postupně vyšlo najevo při duchovním programu, hrách a dalších aktivitách, že se Budulínkovi nelíbilo, že musel u babičky a dědečka jíst zeleninu, každý den se učit a že nemohl lézt po stromech, jíst nutellu, skákat na trampolíně a věnovat se dalším svým oblíbeným zábavám. Ukázalo se, že babička s dědečkem ho přece jen mají rádi a chtějí pro něj jen to nejlepší, záleží jim na něm a na tom, aby se mu nic špatného nestalo. Nakonec se Budulínek díky dětem-liškám dostal zpět domů i s drobnými dárky na rozveselení. Děti byly také odměněny, a to liščí propiskou.

Výprava proběhla v prostředí středních Čech v okolí CHKO Křivoklátsko a CHKO Český kras. Pohybovali jsme se například kolem obcí a měst Beroun,

Malé Kyšice a Nižbor. O hodně lidi, kteří nám darovali pro nás tak potřebnou vodu, nebyla nouze. Děti si samy vařily po dvojicích na lihových vařičích a vyzkoušely si i spaní pod širým nebem. Po celou dobu našeho putování nás provázelo slunečné počasí a krásné výhledy na krajinu a do přírody. Na výpravu budeme s radostí vzpomínat i díky fotografiím ve společném albu.

Těšíme se na další výpravy a zážitky.

za vedoucí mladšího dorostu

Alena Vondroušová

MLÁDEŽOVÁ CYKLOVODA YMCA BRANÍK

Od 28. června do 9. července se konala mládežová cyklovoda, akce, která byla rozdělena na cyklistickou a vodáckou část. Během prvních pěti dní jsme dojeli na kolech z Varnsdorfu po německo-polských hranicích 500 kilometrů až do Reska. Naši největší překážkou bylo nejspíš několik kilometrů po písčitých cestách, kde místo jízdy na kole jsme se jenom bořili do písku. Ovšem to nám nezabránilo v tom si skvěle užívat krásného počasí i koupání a dopřát si požitek z nekonečného šlapání.

Následně jsme jeli na lodích z Reska 75 kilometrů, tentokrát po polské řece Reze až do Baltského moře. Řeka nás příliš nezaujala vodácky, ale co jí chybělo v rychlosti toku a četnosti peřejí, to doháněla krásnou, čistou a divokou přírodou. Na Reze nechyběly liány, popadané stromy, spoustu řas a dokonce ani lekníny. Sjezd řeky jsme zakončili vplutím do moře brzo ráno a bylo to to nejlepší zakončení.

Navzdory náročnosti první části jsme se obešli bez větších potíží a vrátili se všichni zdárně zpět do Česka.

A tak děkujeme Bohu za ochrannou ruku, vám za přímlyvné modlitby, Davidovi a Jakubovi za přivezení a odvezení vybavení, Haně za duchovní programy, Amélce za organizaci jídla, Jeronýmovi za vymyšlení (nejenom) trasy a všem ostatním zúčastněným za to, že to nevzdali, i když bylo potřeba někdy pořádně zabrat.

Bartoloměj Zvánovec

MALÝ TÁBOR YMCA BRANÍK

Jako vždy, i letos jsme tábor pro mladší děti (6–10 let) uspořádali v Ujkovicích, poblíž Mladé Boleslavi. Přijelo celkem 26 dětí a 14 vedoucích (z toho dva kuchaři, které vystřídal další dva kuchaři, a oběma dvojicím patří velký dík). Celý tábor se uskutečnil pod vedením Michaely Mazné, které patří ten největší dík.

Minulý rok jsme jakožto pohádkové bytosti pomohli Shrekovi dostat princeznu Fionu. Tento rok jsme měli téma podle známé pohádky (která byla i zfilmovaná) Čaroděj se země Oz. Děti se dostaly do rolí munchkinů, což jsou drobná stvoření žijící v Oz. Celkem byly čtyři skupinky: Bublifukáři, Květináři, Plyšákáři a Lízátkáři. Každý den děti pomáhaly čtyřem hlavním postavám najít, co pozbývají (Dorotka se ztratila z domu, Strašák nemá mozek, Plecháč nemá srdce a Lev nemá odvahu). Za každou hru pak dostávaly diamanty v barvě jejich týmu, za které si mohly kupovat vybavení pro Dorotku, které se jim hodilo ve VZH (neboli velká závěrečná hra).

V duchovních programech jsme se zaměřili na putování a probrali jsme různé biblické osobnosti, které někam musely vyrazit, a po cestě je potkávají různé překážky. Pro příklad zmíním třeba tyto: David a Goliáš – odvaha, Jákob a Ezau – odpuštění nebo podobenství O ztracené ovci – péče.

Děkuji všem, kteří tábor podpořili finančně, v modlitbách nebo jakkoli jinak.

Za tým táborových vedoucích

Veronika Mazná

TÁBOR PECKA YMCA BRANÍK

O letošních letních prázdninách jsme se opět po roce dostali do Narnie. Zjistili jsme, že v Narnii řádí zlá Bílá čarodějnice, která se prohlašuje za vládkyni Narnie. Věděli jsme, že musíme zakročit, proto jsme se dva týdny připravovali na velkou bitvu. Náš odboj byl rozdělen na skupinky: červení – Červený traktůrek, žlutí – Plamenomet Edvard, zelení – HUH?!? neboli Holubi uletěli pryč, modří – BLE. (hm: fialoví – Terky Pergnerky) Po těchto skupinkách jsme se každý den vypravovali na souboj proti čarodějniciným stoupencům, za něž jsme dostávali „demineralizátory“, které jsme si šetřili na vrcholný, finální souboj. Při těchto soubojích všichni hrdinsky využívali své talenty a schopnosti, vytvořili jsme si vlastní volební kampaně, a tím se pokusili demokraticky přerušit vládu Bílé čarodějnice. Narnijské volby však byly zfalšované a její vláda nadále pokračovala. Spousta členů ukázala nové, neobvyčné dovednosti, například *Rebecca*, mnoho výkonů hereckých i uměleckých, to třeba při zachycení aktivity kousání do stromu,* jako to udělala skupina červených (mimochodem objektivně ta nejskvělejší skupinka).

Tyto dva týdny ovšem nebyly pouze o soubojích, zažili jsme tu všichni spolu i spoustu nádherných a kouzelných okamžiků, například jsme v Narnii zažili po dlouhých letech Vánoce. To jsme se koulovali sněhem, pekli cukroví a na Štědrý večer jsme si rozdávali dárky a pouštěli skořápky po vodě. Dále

*) děti kreslily své spolutáborníky, jak se zakusují do stromu (pozn. redakce)

jsme si užili velké tradiční táboráky, které byly obohaceny hostinou a legendárními scénkami. Dále velmi vydařenou pouť, na které jsme si mohli zahrát různé hry, změřit si čas se zadržným dechem, u kterého si Adam zaslouží velký respekt za celé 1,5 minuty pod vodou. Vrcholem pak byl koutek, kde byla možnost pohovořit o svých znalostech o brainrotu.

Moc povedené byly dopolední programy. Každý den byly na výběr například naučné programy jako zdravotní, opékání na ohni a práce s nástroji, rozdělávání ohně křesadly apod., dále sportovní hry, třeba frisbee, brutohry, nebo jsme si mohli vybrat jakékoli vytváření. Důležitou částí denního režimu byly duchovní a biblické programy, které nás hluboce obohacily a daly nám prostor k zamyšlení.

Den před závěrečnou bitvou jsme se vydali na dlouhý výlet. Tu noc jsme se rozdělili na chlapce, kteří se v noci vydali s Petrem a Edmundem učit boji s mečem, a na dívky, které byly společně se Zuzanou a Lucinkou svědky čarodějnicina příšerného umučení Aslana. Ráno se obě skupiny sešly a vyrazily spolu do boje. Již zmíněnými nasbíranými demineralizátory jsme chodili demineralizovat Bílou čarodějnici zkamenělé bytosti, s kterými jsme běhali po místech, kde jsme pomocí našich schopností a vědomostí plnily úkoly a přemáhali nepřátele. Nakonec v součtu všechny skupinky pomohly relativně vyváženě, ale skupinka zelených, HUH?!?, byla ze všech nejvíce nápomocná k poražení Bílé čarodějnice, proto jim moc děkujeme. Dále je také nutné poděkovat chrabrým jedincům, kteří v průběhu svého volného času plnili mise, čímž také přispěli k poražení zla. Nejvíce ale děkujeme vedoucím, kteří se o nás celou dobu velkoryse zajímali, každý den obětovali a postarali se nám o výjimečně prožité prázdniny a mnoho krásných vzpomínek.

Carla De Vita (účastnice)

SBOROVÁ DOVOLENÁ

Letošní sborová dovolená proběhla 16.–23. 8. v Horském domově Herlíkovice v Krkonoších. Jedná se o budovy patřící evangelické církvi, které si pronajímají manželé Ben a Olinka Klinečtí, zajistili jejich rekonstrukci a mají na starost celý provoz. Je vidět, že svoji práci dělají srdcem.

Zúčastnilo se 70 členů sboru i hostů, z toho 53 dospělých a 17 dětí. V rámci pobytu byly objednané výborné snídaně a večeře a program byl klasický – ráno duchovní zamyšlení, po večeři Večerníček pro děti a v 8 hodin ještě společný program. Proběhlo také několik skupinových výletů. Počasí nám vyšlo krásně a celá akce se, myslím, moc povedla. Na následujících řádcích si můžete přečíst zážitky tří účastníků sborovky.

Sborová dovolená 2025 pohledem M. M.

Na sborovku jsem odjel po týdnu dovolené – již „vyklidněn“ po práci. Ale hned po návratu jsem se do práce zase vrátil. Když k tomu přičtu, že sborovka byla z mého hlediska naprostá pohoda a také to, že již mám svá léta, kdy pracovní nasazení nenesu úplně lehce, tak ten přechod zpět je docela bolavý. Vychází mi, že na jeden týden dovolené mám zhruba sedm týdnů práce, čili ta pohoda je

pro mne dosti vzácné zboží. Ale zase možná díky tomu ji mohu intenzivněji prožívat.

Běžný účastník přijede na sborovku do hotového. Nevidí, co tomu předcházelo ze strany organizačního týmu. Kolik vyjednávání, změn, nadějí, zklamání, možná i rozčilování a stresu. Děkuji, Lído, Jirko, Lubore a všichni další. Horský domov je krásné místo, provozovatelé byli vůči mně vždy velmi laskaví a vstřícní, což dělá hrozně moc. Díky naší rodinné zvířence bylo zapotřebí, abychom bydleli jinde, ale – ať si to nikdo nebere osobně – já to vnímal jako plus: ráno mi vyhovoval pomalejší soukromý rozjezd a nebyl jsem v pokušení se přejídat u bohatých hotelových snídaní. Bydleli jsme v Penzionu Soukupovi a bylo to super.

Příroda nádherná. Po neustálém celoročním cvičení do monitoru a sezení na židli, kdy turistika spočívá zejména v chození na oběd a na WC, je to balzám na tělo i duši. Krásný je horský vzduch, zelené louky a lesy, modrá obloha s bílými mraky, žluté květy, modré hořce, červené jeřabiny, nebylo „hnusně”,

bylo na hory přesně akorát. A ta horská společnost: hned tři Žalé (Přední, Zadní a Herlíkovický), dvě Planiny (Přední, Zadní), trochu dále prameny Labe anebo Černá hora s elegantním vysílačem, lanovkou, rašeliništěm a blízkou Stezkou korunami stromů, samozřejmě Sněžka atd. A poblíž zajímavý mramorový lom.

Správcové – manželé Klinečtí – říkali na prvním z večerních programů, že se svou práci snaží brát jako srdcovku. Jako příklad uvedli jídlo a to musím potvrdit. Účastnil jsem se sice jen večerí, které byly dané (nebyl výběr), ale i když jídlo nebylo úplně 100% dietní, tak za mne bylo velmi chutné a kvalitní. Přičteme-li slušnou a laskavou obsluhu, tak 5 hvězdiček. Nejsem pivař, ale místní jednáctka a dvanáctka byly zřejmě vítaným doplňkem. A lidi jako já vzali zavděk ci-trusovou vodou zdarma.

Nejdůležitější pro mne ale byla celková atmosféra mezilidských vztahů: respekt, úcta, vstřícnost, dobrá nálada a veliké nasazení zúčastněných. Pěkná a pestrá ranní zamyšlení, skvěle připravené večerníčky a večerní programy. Závěrečné koncerty skupiny chval i pěveckého sboru. Z programů mi utkvěla pohnutá historie Horského domova, velrybí mávání ocasní ploutví, velmi názorná exkurze do světa včel a včelařství, pí na 100 desetinných míst, telefonní číslo na bratra faráře (ten má asi radost) i debata, kam příště. Všem zainteresovaným velký dík.

Speciální pozornost si zaslouží středeční orientační běh, z něhož jsem se elegantně vyvlékl přípravou not pro část doprovodu skupiny chval. Manželka s dcerou se však zúčastnily, takže mám docela detailní informace, z nichž plyne, že se jednalo o velkolepý a silný zážitek. Hodně náročná, ale zábavná makačka, nahoru a dolů, hodně kilometrů. A spousta diplomů, cen a dáreků nejen pro vítěze. A pak nečekaná noční hra pro pubertáky, kdy jsem jako čekající otec netušil, zda a případně kdy půjdu spát. Naštěstí vše šťastně dopadlo, i účastníci vypadali šťastně. Za vše velký dík Verunce Hájkové. I za důrazně prosazovaný cantus firmus v pěveckém sboru. ☺

Bylo toho mnohem více, bylo by to na dlouho. Náročnější situace se sanitkou a profi zásahem ošetřovatelů, kdy díky Pánu vše dobře dopadlo. Nové Krkonošské muzeum. Kocour Oskar, člen naší širší rodiny, poprvé v otevřené přírodě. ☺ Společné foto (díky, Štěpáne!). Překrásné obrazy krajiny od Marka a Radka. Závěrečný táborák s buřty (díky, Jakube!). A mnoho dalšího, na co jsem zapomněl, anebo co jsem přímo nezažil – snad o tom napíše jiní.

Kam příště? Těžká volba. Tady to je nádherné. Ale byl jsem v této oblasti už mnohokrát, tak jsem při hlasování dal šanci Holenskému Dvoru. Ať se však děje vůle Páně, Jemuž patří i největší dík!

Michal Mazný

Pozn. autora: K vytvoření článku nebyla použita AI. ☺

Pár řádků ke sborové dovolené

Jako příznavkyně Českobratrské církve evangelické Braník mohla jsem se letos zúčastnit sborové dovolené v Herlíkovicích.

Musím obdivovat všechny, kteří se postarali o zorganizování, zajištění a průběh tohoto týdenního společenství lidiček od několikaměsíčních miminek až po skoro devadesátiletou sestru Vlastičku.

Naplánovaný program byl beze zbytku splněn, ke spokojenosti různorodého osazenstva. Každý večer byl zajímavý program. Hned v neděli jsme se seznámili s manželi Klineckými, kteří vedou Horský domov, také zavzpomínala sestra Rut Nývltová, jak ona před několika desetiletími pomáhala budovat tento penzion.

Nedělní bohoslužbu odsloužil farář David Nečil v překrásném kostelíku ČCE, další večer s námi prošel vše (ve zkratce) o včelách a včelaření, což je záliba a koníček na celý život. Za naše dotazy a zájem jsme od něho dostali sladkou odměnu – v podobě medu.

Absolvovali jsme výlet lanovkou na Žalý, odměnou za namáhavý výstup na rozhlednu byl nádherný výhled. Přálo nám počasí, nebe bylo bez mráčků.

S panem Jiřím Loudou z Muzea Krkonoš jsme se prošli Krkonošemi. Vyprávění bylo zajímavé, škoda, že nebylo delší.

S paní Miluškou Kolářovou jsme se dostali za tučňáky a kondory – až na konec světa do Antarktidy, s jejími šesti vnučkami, synem a manželem. Nádherné vyprávění s fotografiemi, s kterými jsme pouze nakoukli do jejich lednové dovolené. Možná, že bude někdy příležitost prohlédnout si je znovu beze spěchu.

Nesmím zapomenout na výlet do Jilemnice, zámeckého parku, kostela sv. Alžběty. Připomněli jsme si Jana hraběte Harracha, náruživého a vynikajícího zahradníka a velkého mecenáše.

Pokračovali jsme do obce Poniklá, památky zapsané na seznam UNESCO. Podívali jsme se do perlařských dílen, jediného místa na světě, kde naše ženy vyrábějí perličkové vánoční ozdoby. V podnikové prodejně jsme neodolali a koupili jsme si malý suvenýr, který si na Štědrý večer pověsíme na stromeček nebo jím obdarujeme naše blízké.

Zuzana Pavlíková se snažila naučit nás zapamatovat nezapamatovatelné. Námětem byl trénink paměti, bylo to veselé a zábavné.

Sestra jáhenka Verunka připravila orientační pochod. Měl velký úspěch všech zúčastněných. Nejlépe si vedla sestra Kolářová mladší.

Poslední večer byl hudební. Zapojili se i ti nejmenší, kteří byli roztomilí a šikovní. Klobouk dolů přede všemi, co s nimi nacvičovali! S dospělými pracovala sestra Rut. Obě písně byly provedené jako od profesionálů, včetně hudebního doprovodu. Zaslouží si velkou chválu!

Potom se hodnotil prožitý týden, byl předložen návrh na sborovou dovolenou na příští rok. Rozloučení bylo u táborového ohně, nechyběly výborné špekáčky, kytara a zpěv.

Smekám před organizátory, včetně domluvených exkurzí (také v Ekocentru Krtek ve Vrchlabí!) a poskytnutí nezištného odvozu na tyto krásné výlety. Výborná parta lidí, kolektiv. Paráda. Děkuji.

Zdenka Klinkovská

26 střípků ze 26. sborovky

Vážené sestry a vážení bratři, již počtvrté jsem měla tu čest jet na sborovku, a to do dalších hor: tentokrát krkonošských (vloni byla Vysočina, Zderaz u Skutče, a první mé sborovky byly ve vrcholcích Krušných hor v PAM nad Jáchymovem)...

- 1) Herlíkovický areál v majetku naší církve absolutně nádherný – výhledy dechberoucí.
- 2) Nově zrekonstruovaná Kunzárna nepopsatelně úžasná a luxusní.
- 3) Ben + Olga (coby správci) sympatáci – představili se v rámci prvního programového večera. Smekám hluboce, jak s pár pomocnicemi Klinečtí zvládnou vše zajistit.
- 4) Vlasta (coby výpomoc v kuchyni) nás neznalé zavedla na borůvky a houby. Nemohli jsme být s Radkem (z Brna) vděčnější.
- 5) Švédské stoly překvapily zdrojem chutných potravin – chléb, paštika, salámy, pomazánky (vše s nápisem „vlastní výroby“ ze superpotravin).
- 6) Životní události se na nás valily: Marek slavil padesátiny, moje spolubydlící Vlastička (po všech čtyřech šťastných sborovkách) byla dehydrovaná a musela odjet se záchrankou.
- 7) Počasí slunečné, požehnání neoddiskutovatelné.
- 8) Výlety se povedly jeden jako druhý. Za vše hovoří rozesmátá Vlastička mávajíc z rozhledny (89 schodů) na Žalý jen den po záchranné cestě do nemocnice ve Vrchlabí.
- 9) Verunka Hájková zorganizovala „nenáročný“ orienták s převýšením 700 metrů a prohlásila: „Kdo se do sedmi hodin nevrátí, bude diskvalifikovaný.“
- 10) David zorganizoval nedělní bohoslužbu v našem kostelíku poblíž, který nám byl k dispozici (tvář a tvářit se bylo ústřední téma).
- 11) Rut v rámci prvního programového večera hovořila o vzpomínkách na své působení v Herlíkovicích.
- 12) V rámci druhého večera byla možnost se dozvědět s panem Loudou detaily o celém KRNAPu.

- 13) David se ujal třetího večera a seznámil nás se svou včelařskou radostí (flow, které se mu zračilo v očích).
- 14) Miluška se ujala čtvrtého večera. Příležitost představit se jsem ve čtvrtek dostala já. Jestli úspěšně, záleží na těch cca 70 přítomných – pamatují si mobil na Davida? Pak jsem jako memory master úspěšná. ☺
- 15) Páteční program byl klasicky plný písní a plánování, kam na 27. sborovku v příštím roku.
- 16) Páteční oheň a špekáčky byly nej tečkou za sborovkou.
- 17) Sobotní snídaně byla příslibem, že se snad do Herlíkovic každý z nás podíváme (i když každý po vlastní ose).
- 18) Značně prořídilý sbor pěvecký pod laskavým vedením Rut pilně pracoval na dvou náročných písních (Irská píseň, Trojan Turnovský).
- 19) Večerně se v jídelně hrávala hra Abalone. Zaplakala jsem, když mě Luky obehrál v turnaji.
- 20) Specialitou pro labužníky byl pivní mok, který v Horském domově čepovali: Kynšperský zajíc.
- 21) Děti nacvičovaly vystoupení, jako každý rok.
- 22) Klobouk dolů před Michalem. Nacvičoval se všemi hudebními tělesy.
- 23) Závěr protkaný Jičínem a jeho vstupem do ráje českého byl nezapomenutelný.
- 24) POŽEHNEJ PÁN JEŽÍŠ KRISTUS PŘÍŠTÍ SBOROVÉ DOVOLENÉ.
- 25) Ať nejsou jiná úmrtí než to na rozlučku se sborovkou: Jarušky Čujanů. Odešla na Františku v kruhu svých dcer.
- 26) Ať láska náš sbor zase sblíží.

Zuzka Pavlíková

MLÁDEŽNICKÝ PUŤÁK DO SLOVINSKA

Stejně jako před třemi lety se i letos vydala branická mládež pod záštitou YMCA Braník do slovinských Alp, tentokrát v termínu od 20. do 30. srpna 2025. Své putování jsme začali v Mariboru (kde se mimochodem nachází nejstarší stále ploidící vinná réva na světě) a postupně jsme se krásnou přírodou dostávali do vyšších poloh. Po překonání náročné skalní stěny jsme strávili dvě noci na krásné loučce obklopené horami (a kravami) a vyšlápli jsme si nalehko i na nejvyšší horu v bezprostředním okolí (Ojstricu) s úctyhodnou výškou 2 350 metrů. Po sestoupení do nížin (přes horské sedlo Prag) nás čekala ještě jedna noc v kempu v Kamniku. Poslední den jsme využili k návštěvě Postojenské jeskyně, která se nachází asi hodinu cesty od Lublaně, a celý den i pobyt jsme zakončili místní specialitou – pljeskavicou.

Všech 8 až 12 účastníků se navzdory tzv. „ohradníkové ruletě“ (dobrovolného dotýkání se ohradníků u pastvin v předem daném pořadí) bez újmy vrátilo domů.

Moc děkujeme Haně Bedrníkové za vedení celé akce, vám všem za přímlyvné modlitby a Pánu Bohu za ochranu především na exponovaných místech naší trasy.

Markéta Pincová

ZA ZDENOU SALIVAROVOU

s úctou a obdivem

„Pane Bisku, vy jste blázen,“ prohlásila paní Zdena Salivarová, když jsem jí prozradil, že budu vydávat krajské noviny. Bylo to v roce 1990 nebo 1991? Přesně si to nepamatuji, žádný diář jsem si nepsal, nebyl na to čas, a ani mě to tenkrát nenapadlo.

Kde jsme se potkali? Na kongresu Společnosti pro vědy a umění? Nebo na slavném vystoupení Václava Havla na Newyorské univerzitě? Mé vzpomínky jsou mlhavé, byly to hektické dny, potkal jsem v krátké době velké množství lidí. Já jsem legendární exilový pár manželů Škvoreckých možná úmyslně vyhledal, abych je mohl v úctě pozdravit. Zatím co oni již 20 let robotili pro „českou věc“, já jsem teprve začínal. A protože oni se museli řemeslo teprve v běhu učit, já, profesionální typograf s 25letou zkušeností v newyorských tiskárnách, sazárnách a novinách, jsem žasnul nejen nad jejich ryzím vlastenectvím, ale především nad jejich výdrží, nad tím, jak se dokázali – především paní Zdena – prokousat novou počítačovou technologií, sehnat česká písma, zvládnout distribuci atd. Neznalost výroby totiž býval jeden z hlavních důvodů zániku vydavatelů českých periodik v zahraničí. Kdo to nezažil, jako Škvorečtí na vlastní kůži nevyzkoušel, nemá tušení, nemůže vědět, jaká vnitřní odhodlanost a úsilí se v jejich práci skrývala. I dnes, paní Zdeno, smekám.

Potkávali jsme se se Škvoreckými tu a tam, já vždy ve spěchu. Bohužel nikdy jsme se nesešli na kávu nebo na oběd. Z Long Islandu do Toronta to byla autem desetihodinová cesta, a u nás volného času bylo vždy méně než málo. Ale věděli jsme o sobě, drželi jsme si palce. Bez váhání jsem v Amerických listech veřejně podpořil paní Zdenu v době, kdy se objevilo lživé obvinění, že prý ona ještě v Československu spolupracovala s StB. Cítil jsem tu křivdu intenzivně, téměř osobně – i o mně kolovalo na internetu, že prý jsem agent KGB. Někdo, kdo asi?, chtěl nás a naši práci pošpinit, když se ukázalo, že jsme „havlovci“.

Umím si představit, jak prezident Václav Havel bez váhání rozhodl ocenit práci Josefa Škvoreckého a Zdeny Salivarové Řádem bílého lva. Kdo jiní, než oni?!?

Vyšlo 1. 9. 2025 v Přítomnosti

Petr Bísek

1990–2010 vydavatel Amerických Listů

Pozvánka

12. října po bohoslužbách se uskuteční každoroční Ohlédnutí za letními akcemi. Všichni jste srdečně zváni!

KONTAKTNÍ INFORMACE

ÚŘEDNÍ HODINY FARÁŘE DAVIDA NEČILA po předchozí domluvě

SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4 – Braník

Telefon: 608 526 513 (farář David Nečil)

604 116 437 (kurátor Jan Jeroným Zvánovec)

E-mail: branik@evangnet.cz

ČÍSLO ÚČTU: I35027438/2010

Variabilní symboly:

0 nebo žádný var. symbol – dar na potřeby sboru,

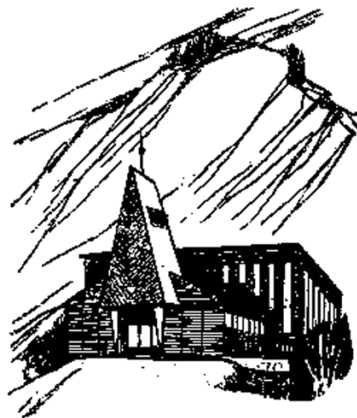
111 dar na křesťanskou službu, 222 salár,

333 mimořádný dar, 444 Jeronýmova jednota,

555 nepálská studentka, 777 mimořádná sbírka,

888 stavební fond kostela,

999 celocírkevní (či seniorátní) sbírka

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

na 2. straně časopisu

web: <https://branik.evangnet.cz>

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXXI. ročník, číslo 7–9/červenec–září 2025

Vychází zpravidla třetí neděli v měsíci.

Redakce: Eva Friedrichová, Jarka Pecharová, Alžběta Slabá.

Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz.

Korektury: David Navara, Jiří Holý, Petr Bísek.

Archiv časopisu: <https://branik.evangnet.cz/zivot-sboru/brana>.

Redakční uzávěrka časopisu je první pondělí v měsíci.

Příspěvky posílejte e-mailem: branicka-brana@evangnet.cz.

Autorům děkujeme za články i fotografie.

Sborová dovolená 2025